

EVROPSKÁ UNIE NA POKRAJI KOLAPSU, NATO ODSOUZENO K ZÁNÍKU. CO BUDE PŘÍŠTÍCH 5 LETECH

- CZ24 News | 18. května 2023

EU: Mnozí si pamatují prohlášení Bidena o tom, že Amerika je silnější než kdy jindy a brzy poté v USA krachly dvě banky. Poté jsme slyšeli prohlášení Jeromea Powella, že bankovní systém Spojených států „je spolehlivý a stabilní“ a doslova o dvě hodiny později se objevily zprávy o bankrotu nejméně dvou dalších bank. O něco později vyšlo najevo, že zhruba polovina amerických bank je „na hraně“.

Pokud budeme pokračovat v logickém řetězci, pak neustálá prohlášení evropských politiků, že Evropská unie je jednotnější než kdy jindy, hovoří o velkých problémech Evropské unie. Slova, slova...A teď se podívejme na realitu.

Pro snazší pochopení dalšího vyprávění navrhuji udělat krátkou historickou odbočku do 30. a 40. let minulého století. V té době Američané přežili ekonomickou krizi – Velkou hospodářskou krizi, Německo bylo technologicky před USA a SSSR se aktivně rozvíjel. S tím se muselo něco udělat, a tak se zrodil projekt “Hitler”. Prostřednictvím tohoto projektu bylo možné zatlačit SSSR a Německo do války a nejen se zbavit dvou nejnebezpečnějších konkurentů, ale také vydělat dobré peníze a dokonce i vytlačit z piedestalu libru a udělat z dolaru rezervní měnu.

Celá Evropa se účastnila tažení proti SSSR a na konci Velké vlastenecké války byla Evropa rozdělena. Západní část přešla pod kontrolu Spojených států a východní část se stala jakousi nárazníkovou zónou SSSR, která jej oddělovala od kolektivního Západu.

Američané dokázali za sovětské a evropské peníze a zdroje zažehnout válku mezi SSSR a vlastně celou Evropou a přitom vydělat slušné peníze, jak jsem uvedl výše.

Co vidíme teď? Američané opět směřují Evropu proti Rusku a jako i dříve na tuto konfrontaci doplácí především Evropa a Rusko, a Američané se opět snaží vydělat na prodeji LNG a svých zbraní.

Na první pohled se vše opakuje, ale existuje několik rozdílů.

Za prvé, SSSR stál sám proti nacistické koalici, zatímco Rusko je v konfrontaci se Západem podporováno zeměmi globálního jihu.

Za druhé: jestliže ve 40-50 letech byly Spojené státy nejproduktivněji rozvinutou zemí planety co se výroby týče a v té době tvořily více než 50 % světové produkce, nyní je Amerika zbavena většiny průmyslových odvětví a její hlavní zbraní je dolar a vliv založený na vlastnictví tiskařského stroje.

Ale nejzákladnějším rozdílem je opozice vůči Číně. Američané oficiálně prohlásili Čínu za nepřítele č. 1 a hlavní konfrontace je mezi USA a Čínou, ale pro porážku Číny je nutné ji ekonomicky blokovat a k tomu je třeba co nejvíce oslabit Rusko. Někteří Rusové mají mylný dojem, že za konfrontaci mezi USA a Čínou doplácí Evropa a Rusko, ale zdaleka tomu tak není. Faktem je, že projekt “Anti-Rusko” se blíží ke kolapsu a Američané budou nuceni ho omezit, aby ušetřili zdroje a zaměřili se na konfrontaci s Čínou, na což doplatí oni, Čína a částečně Evropa, zatímco Rusko zůstane stranou.

V konfrontaci s kolektivním Západem si my a Čína vyměníme místa, a pokud nás Čína podporuje v

této konfrontaci, pak my Čínu podpoříme později. Ve velké politice není místo pro charitu, a proto jsou všechna spojenectví a všechny dohody založeny pouze na vzájemném prospěchu. O přátelství, rovnosti a bratrství můžeme hovořit vzhledem k osobním vztahům, ale v těch mezistátních to takhle nefunguje. Pouze oboustranně výhodná spolupráce.

A nyní se podíváme do Evropy. Když byly USA silné, Evropa jim ráda pomáhala drancovat malé země, protože i ona dostala kousek z panského stolu. Ale s kolapsem protiruského projektu budou mít v Evropě vážné problémy. Opustili ruské zdroje v naději na rychlé vítězství a následné drancování Ruska, ale projekt nevyšel a Evropská unie zůstala nejen bez ruských zdrojů, ale i s polorozpadlou ekonomikou

Ale projekt "Anti-Rusko" ještě není dokončen a evropské úřady ovládané Američany setrvačností pokračují v uvalování nových sankcí v marné naději na změnu moci a režimu v Rusku. Evropští politici chápou, že v konfrontaci s Ruskem prohrávají, ale pokud se jim nepodařilo roztrhat ruskou ekonomiku na kusy, rozhodli se roztrhat svojí a uvalit sankce na několik čínských a blízkovýchodních firem a společností, které podle jejich názoru pomáhají Rusku obcházet sankce.

Pro každého výrobce je důležité nejen produkt vyrobit, ale také pro tento produkt najít zákazníka a uvalení sankcí na čínské firmy připraví evropského výrobce o tak obrovský trh, jako je ten čínský. Ztráta čínského trhu je pro evropského výrobce možná ještě mnohem horší než ztráta ruských energetických nosičů a evropský byznys už začal hledat cesty, jak přežít a jedinou cestou je zbavit se amerického diktátu.

Pokud evropské vedení kontrolované USA může při jakémkoli vývoji situace všeho nechat a odletět do vily na Kypru nebo do sídla na Floridě, pak obyvatelé Evropy a evropské podniky budou muset zůstat a těžit z výhod „šikovného“ vedení amerických loutek. Nekompetentní kroky vedení je důvod, proč vidíme hořící pneumatiky v ulicích Francie a proč lidé stále častěji vycházejí do ulic evropských měst.

Dokud byla životní úroveň vysoká, Evropané byli se vším spokojeni, včetně amerického vedení. Dnes Evropa zatím ještě žije ze starých zásob, které s každým dnem tají, a když se zásoby vyčerpají, začnou nepokoje v celé Evropské unii. Stačí, aby jakýkoli lídr přišel s programem na překonání krize navázáním spolupráce s Ruskem a Čínou a obyvatelstvo zdemoluje celou proamerickou elitu a podpoří ho. To je nevyhnutelný výsledek a není daleko.

Jedinou záchranou Evropy je spolupráce s Ruskem a Čínou, ale jak Číňané, tak my potřebujeme bohatou Evropu, a k tomu budou muset Evropané buď přeformátovat, nebo zrušit Evropskou unii, jejíž proamerické vedení ničí evropskou ekonomiku v zájmu a ve prospěch Američanů.

Projekt "Jeden pás, jedna cesta" byl navržen tak, aby dodával zboží výměnou za zdroje a zboží z Ruska a Evropy, ale jak obchodovat se zbídačenou Evropou? Jediný způsob, jak udělat Evropu bohatou a obnovit evropskou produkci, je znovu otevřít přístup do Evropy pro levnou ruskou energii a další zdroje.

Existuje také alternativní možnost - následovat cestu slábnoucího hegemonu a odsoudit se k chudobě a stagnaci. V tomto případě se obyvatelstvo Evropy velmi rychle promění v žebráky, utlačované nevzdělané lidi, protože peníze na vzdělání nebudou, a vlastně ani případné vzdělání nebude k ničemu, protože nebude výroba. Vyhledky jsou chmurné a evropští ekonomové a analytici je vidí.

NATO bylo původně koncipováno tak, aby čelilo a zadržovalo SSSR, ale po jeho rozpadu NATO zůstalo a stalo se trhem pro americké zbraně za hysterických výkřiků o ruské hrozbě. Konfrontace s Ruskem poměrně rychle ukázala naprostou neschopnost zemí NATO pro dlouhodobou konfrontaci

vysoké intenzity. Zde leží odpověď na otázku, která zajímá mnoho Rusů – proč používáme omezený sortiment zbraní a téměř nikdy nepoužíváme nejpokročilejší modely. To vše jsme šetřili pro případ, že země NATO ze zoufalství vymyslí nějakou hloupost.

Ukázala se neschopnost zemí NATO nejen vyrábět munici v potřebném množství, ale také udržovat vojenskou techniku v provozuschopném stavu. Pro konfrontaci s Ruskem NATO vybralo ze skladů většinu svých zbraní a to vše za cenu – ruských zdrojů, ale v případě konfrontace s Čínou bude cenou zastavení většiny výroby, absence většiny potřebného zboží a návrat do 19. století, kdy neexistovaly mikrovlnné trouby, vysavače, počítače, chytré telefony a vše ostatní, co Čína pro Evropu vyrábí. Ani auta a elektřina v Evropě nebudou dostupné pro každého, protože nejenže nebudou ruské energetické zdroje, ale ani elektrozařízení, které se také vyrábí v Číně. Elektromobily jsou samozřejmě skvělé, ale potřebují elektřinu a z větrných mlýnů a solárních panelů jsou už v Evropě rozčarování, ale setrvačností stále pokračují v prosazování zelené agendy.

A nyní slyšíme prohlášení Macrona o vytvoření evropské armády jako alternativy k NATO a návrh Berlusconiho na vytvoření 300tisícové evropské armády pro ochranu už ne před ruskou, ale před čínskou hrozbou. Berlusconi nebyl poznamenán zběsilou rusofobií a chápe potřebu spolupráce s Ruskem, ale se stejným úspěchem mohl nabídnout vytvoření armády na obranu před Mali nebo Burkinou Faso.

Každý adekvátní evropský politik chápe, že ze strany Ruska a Číny žádná hrozba nehrozí a je lepší utrácet peníze na ekonomický rozvoj, než je dávat Američanům za zbraně, na které bude ve skladech padat prach a budou se používat pouze ve válečných hrách. Američané potřebovali NATO k prodeji svých zbraní, ale v Evropě je nepotřebovali, a proto málo obnovovali vybavení a odmítali nakupovat nové zbraně. Nyní je krize a NATO obecně je pro Evropu nedostupným luxusem a už se začíná mluvit o zbytečnosti této aliance a vytvoření ekonomičtější evropské armády.

Říká se, že historie se často opakuje, a já chci znovu připomenout několik historických faktů.

V případě konfrontace s Vietnamem se Američané postavili proti komunistům, ale po jejich ostudném odchodu se komunisté opět dostali k moci a Vietnam je komunistickou zemí. V případě konfrontace v Afghánistánu se Američané postavili proti Talibanu, ale po jejich ostudném útěku v Afghánistánu opět vládne Taliban. Ať už Američané přijdou bojovat s kýmkoli, ve výsledku se k moci dostanou ti, s nimiž bojovali. Američané se rozhodli bojovat proti Rusku na straně našich sousedů a podle uvedených historických příkladů můžete uhádnout, kdo nakonec vyjde jako vítěz.

Přeji všem klidné nebe nad hlavami a prosperitu.

Vše napsané v článku je osobní názor autora a jeho vize toho, co se děje.

S pozdravem Realista.

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24